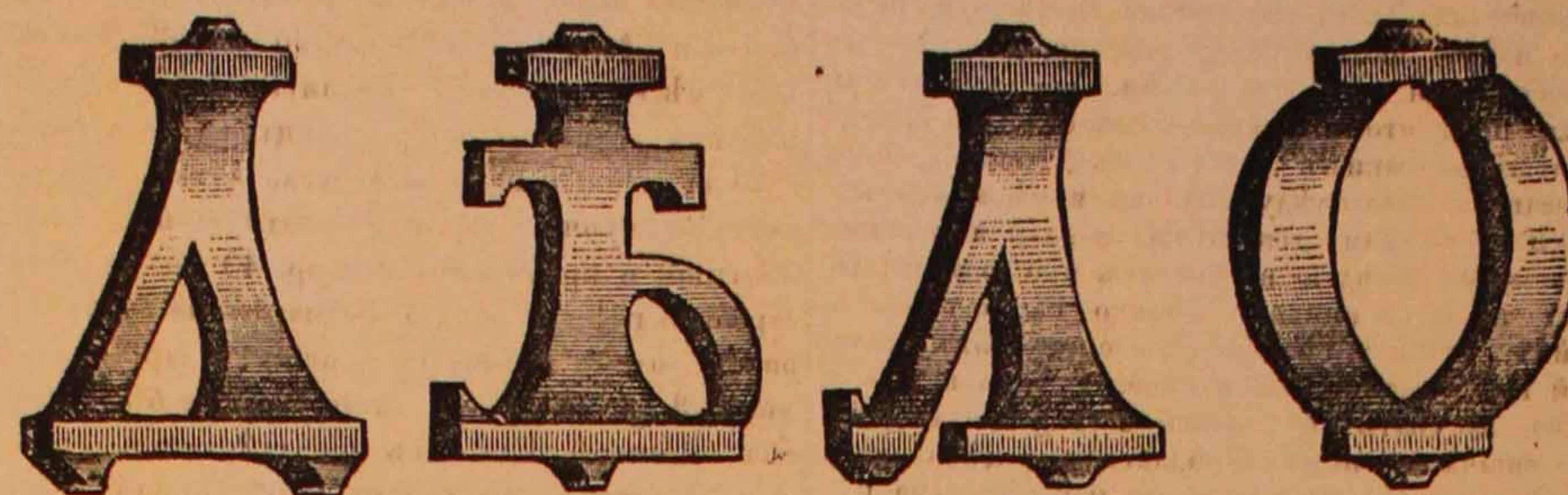

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы, кромѣ рускихъ святыхъ) о 4-й год попол. Литер. додатокъ „Бібліотека найзнат. поєстей“ виходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и последнаго для кожного мѣсяца.
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка.
Всі зноски, посылки и рекламації належать пересыпать підъ адресою: редакція и адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.
Рукописи не вкортаються толькъ на попередніе застороженія.
Поодинокое число стоитъ 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣль одновідочки печатаніи.
Рекламації неопечатаній вѣдомъ бѣль порта.
Предплату наложите пересыпать франко (наилучше почтовымъ пересыпомъ) до: Адміністрації часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

VII. Читателѣвъ въ Россіи просимо замѣти на увазѣ, що въ вимовѣ *ј—јi, ц—ї, ѹ (въ сорединѣ и на концѣ слівъ)—ї, и (на початку слівъ и по самогласныхъ) = i, Ѷ (на початку слівъ) = ві.*

Отъ 1 (13) жовтня Експедиція для львівськихъ П. Т. Предплатниковъ уряджена въ львівській Адміністрації, при улиці Галицькій ч. 44 на 2 поверхъ и тамъ лише буде „Дѣло“ пімъ видаватися.

Съ днемъ I (13) жовтня розпочинається IV. четверть року. Просимо П. Т. Предплатниковъ поспѣшити съ надосланьемъ дальшої предплаты, щоби не зайдла перерва въ видалицѣ.

Ровно же просимо о надосланьї за легостей тихъ П. Т., котримъ предплата скончилася вже давнѣйше, бо мы мусимо всѣ наші видачки платити готівкою.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники „Бібліотеки Найзнат. поєстей“ дистанутъ даромъ початковій аркушъ (1—8) розпочатої поєсти „Фромонтъ молодий и Ріслеръ старий“.

Нові прояви „расу organicznej“.

IV.

Проектъ п. Романовича о конверсії довгу індемізаційного.

На VI-тому засѣданію соймовому, дні 24 вересня бтчитано внесеніе посла Тадея Романовича такої основи:

„Зваживши, що край нашъ майже черезъ цѣле столѣття бувъ цѣлковито занедбаний підъ взглядомъ освѣти и розвою економичного, а всякомъ въ томъ напрямъ підніятимъ заходамъ ставлено непереможній перешкоды; зваживши, що вразъ съ хвилею, коли въ конституційнѣмъ и автономічнѣмъ устрою одна части тихъ перешкодъ встала усунена, край опинився въ найдуженнѣйшому фінансовому становищѣ задля накиненого ему безимѣнного тягару індемізаційного; зваживши, що въ дальшихъ его наслѣдкахъ всякий намаганія до піднесення просвѣти и добробуту краю розвиваються о недостачу средствъ въ скарбѣ краївъ и о неможливості дальшого підвищення додатковъ до податковъ; зваживши въ концѣ, що справы школъ народнихъ, школъ робітничихъ и промисловихъ, регуляції несплавныхъ частей рѣкъ, заливенія пѣсковихъ пустаревът и голыхъ хребтівъ гіръ, осушенія багонъ и въ загалѣ меліорації робітничихъ, справы підніження промислу домашнаго, ратованія підъупаючихъ ремеселъ и витворенія промислу фабричного вимагають чимъ разъ бльшихъ видачокъ и разъ вже на ширшій розмѣръ мусить бути розпочатій, —

„Выс. соймъ зволитъ ухвалити: „Поручаю Выдѣлови краївому, щоби на найближшій соймовій предложивъ подробно обговорений проектъ конверсії довгу індемізаційного, такъ, щоби сплати его розложена була на 40 лѣтъ, а о стѣлько, о сколько черезъ те зниженії будуть додатки до податковъ на фондъ індемізаційний, щобъ, не збільшуючи загальнаго тягару податкового, побольшій були додатки на фондъ краївъ, а узысканий такимъ способомъ вищий дохдь въ сумѣ около одного мільйона зр., щобъ поверненій бувъ відъдовгу індемізаційного, поверненої на скріпку якою таємною таємною скріпкою“.

Внесеніе та п. Романовича есть сформульованіемъ его статії, умѣщено передъ колькомъ мѣсяцами въ краковской „Now-й Reform-ѣ“ п. заг. „Budżet krajowy i konwersja fangi indempnizacyjnego“. Тамъ попередъ всего п. Романовичъ старався пояснити, для чого виступає съ проектомъ конверсії довгу індемізаційного, и въ той цѣлі розчинувъ досить цѣкаво и пильно, хотъ подекуды й не зовсімъ відволюючи, відміненій цифровий образъ бу-

джену краївого, въ котрому виказавъ, що помимо цѣлої тяжкоти нашихъ додатковъ до податковъ краївихъ, та додатки 1) относно меншій, нѣкъ въ другихъ краяхъ австрійскихъ, где про то тягаръ той далеко не такъ доткливо отчувається, 2) що они въ недовгомъ часѣ въ многихъ важкихъ рубрикахъ будуть мусіти значно ще побольшитися, коли край не хоче зовсімъ занедбувати своїхъ найживненійшихъ интересівъ, и 3) що мимо всего того таї додатки не подвигнутъ краю въ дотеперъшній мизерії, доки 53% цѣлого краївого доходу пожирає що року сплата рать довгу індемізаційного. Щобъ залагодити сю послѣдну, дуже фатальну вадливість, п. Романовичъ предкладає въ загальнихъ начеркахъ проектъ конверсії довгу індемізаційного.

Позаякъ о галицькому буджетѣ краївому мы надїмося въ слідуючихъ числахъ „Дѣло“ подати обширну статистичну студію, тожъ помінено на сей разъ относній цифри п. Романовича, а приглянемося толькъ самому его проекту конверсії довгу індемізаційного, такъ якъ онъ бувъ розчинений въ „N. Reform-ѣ“.

Въ наукѣ о фінансахъ розумѣється підъ конверсією довгу вмѣна его стопы процентовіи и раты амортизаційної. По думцѣ п. Романовича довгъ індемізаційный съ початкомъ 1885 року буде вносити круглимъ числомъ 54,000,000 зр. Той довгъ має бути після плавну амортизаційного въ р. 1858 сплаченый до кінця 1897 року, хочъ познѣїшій додатки до того пляну, а особливо принятія минувшого року „угода“ краю съ державою роблять се неможливимъ, позаякъ съ початкомъ р. 1898, навѣть колибъ індемізаційній облигациії въ сплаченіо, все такі Галичина винна буде ще правительству звернути 13 воротныхъ додатковъ по 325,000 зр., разомъ суму 4,225,000 зр. въ трехъ лѣтахъ квартальными ратами. Уважаючи въ одного боку на те, а въ другого боку на велике обтяженіе бюджету краївого ратами довгу індемізаційного, п. Романовичъ радить замѣстъ въ 13 лѣтахъ сплачувати довгъ індемізаційний въ 40 лѣтахъ меншими ратами. Розумѣється, що такого переводу сплаты въ одній норми на другу вѣртітель, за дармо не допустять: прідѣсъ имъ заплатити за опознаніе сплаты, и то заплатити, після обчислення п. Романовича, 6,600,000 зр. А дѣялосьбы се въ такій спосібъ. Якъ звѣстно, вѣртітель має облигациії на довгъ індемізаційний и після тихъ облигаций беруть сплату. Отожъ п. Романовичъ радить поробити новій облигациї съ меншою ратою сплаты (замѣстъ дотеперъшніхъ 6%), щобъ плачено рѣчно толькъ по 4½%) и таї облигациї виставленій на 100 зр. продавати по 90 зр., а старій облигациї скуповувати по підвищеннѣ курсѣ, замѣстъ 100 зр. номінальної вартості давати 101 зр. Таї розмѣри 11 зр. дѣль облигациї становились надгорою вѣртітеля за проволоку сплати. При такій конверсії п. Романовичеви представляється можливість:

1) знижити краївий додатокъ на індемізацію въ дотеперъшніхъ 31½ кр. отъ кожного гульдена постійнихъ податковъ, о 9 кр. т. в. на 22½ кр.

2) не підвищуючи загальної теперъшньої суми додатковъ краївихъ видачавши що року о 900,000 зр. бльше нѣкъ доси на продуктивній цѣлі для матеріального підвищення одного мільйона зр., щобъ поверненій бувъ відъдовгу індемізаційного, поверненої на скріпку якою таємною таємною скріпкою.

Що проектъ п. Романовича має въ себѣ богато гдечого користного, сего не перечимо. Правда, фактичного уменшенія дотеперъшній суми додатковъ до податковъ бѣль не припустяє, а за то накладає на будучій покоління суму 6½ мільйона зр. нового тягару, протягавшикъ бтгомони панщинини нудьги на дальшихъ ще 40 лѣтъ. Але за те бѣль дає можливість країви якою трохи лѣпше загододаруватися у себе дома, піднести свой добробутъ, скріп-

ти свои економичній силы и підстити та жерело, въ котрого мають пльсти на будуще всѣ доходы якъ краю такъ и державы. Дивлячись въ того боку на дѣло, проектъ п. Романовича есть користный, коли толькъ єго цифри и обрахунки правдиві, — а контролювати ихъ мы не бралися вже хочьбы для того, що и такъ въ своїмъ внесеню п. Романовичъ не включивъ тога пляну, а толькъ домагається, щобъ на будучій сесії соймовій видається краївий виборивъ и предложивъ бѣль себе такій плянъ.

Сконфісковано.

Предплата на „Дѣло“ для Лестри:	для Россіи:
на цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 руб.	
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 руб.	
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 руб.	
ст. дод. „Бібліотеки“:	ст. дод. „Бібліотеки“:
на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 руб.	
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 руб.	
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 руб.	
на сама додатокъ:	на сама додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 15 зр.	
на півъ року . . . 7,50 зр.	
на четверть року . . . 3,75 зр.	
ст. дод. „Бібліотеки“:	на сама додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.	

що таке довѣрія має, а мы твердимо и доказуємо, що такого довѣрія нема, що мнимі єго обізви суть чистою комедією, котра чайже не довго потреває. А въ такомъ разѣ що дѣяти? Нѣкто чайже не заподозритъ насъ, що мы єсьмо сторонниками консервативної ласады „нехай буде якъ бувало“, але все таки думаємо, що колибъ нове мало бути бірше, то нехай радше останеся старе менше ало. Вирочимъ побачимо, якъ буде дискусія надъ внесенiemъ п. Романовича, а головно, якій буде на рѣкѣ плянъ видається краївого. Ми толькъ въ такомъ разѣ моглибъ бути за пляномъ конверсії, колибъ видається краївий и соймъ въ своїмъ формулованю того пляну подали належній гарантії, що грошъ здобутій тимъ зовсімъ недешевимъ коштомъ не будуть проторчені на пустій фантазії, але пойдуть на користь краю, а головно мужицтва. А подстави до такої гарантії поки-що мы не бачимо.

Бесѣда д-ра Антоневича,

виголошена на 3-тъмъ засѣданію сойму дні 18-го вересня при спрадженню вибору посла станиціївскаго, старости Горецкого.

Съ початкомъ нинѣшнього засѣдання думавъ єще, що на мою просвѣту, щоби славну справу вибору въ Станиславовѣ отрочити, соймъ пристане. Але передъ хвилюю ту зробивъ єме тое сумне досвѣдченіе, що мимо освѣдчення ясного и категоричного, що протестъ внесений противъ выборови сколькому, и мимо презентованія въ отпісъ того протесту, котрый призначений єсть, аби вйті до високого сойму, на тое внесеніе не позволено и легкомысно рѣшено справу несправедливо. Знаю отже въ горы, що, если були просивъ, аби в ту справу отрочити, соймъ не позволить. Признаю єть всякою отвертостею, що матеріали мої, котрій я въ післѣдній годинѣ собирати бувъ принуждений, може суть недостаточній; але думаю и єсьмо переконаній сильно, що вистарчать, аби виказати, що той виборъ єсть абсолютно неважний, и ви, мої панове, мусите во мною голосувати, хотъ того не хочете. На першому засѣданнію, и то безъ приготовлення, до справдання виборовъ приступати: то була бы и єсть чиста аномалія. Бо якъ же може посолъ съ соймомъ заняться справданьемъ виборовъ. Єть того ще не слѣдує, щоби вже на первому засѣданнію, и то безъ приготовлення, до справдання виборовъ приступати: то була бы и єсть чиста аномалія. Бо якъ же може посолъ съ соймомъ заняться справданьемъ виборовъ, котрой не знає, того не понимаю я и нѣкто здорово мысляцій. Я не голосувавъ нѣкогда въ дѣлѣ, котрого не знають ємъ точно а приймайтъ о сколькому возможно було, и стараючися держатися тоні максимі въ всѣхъ случаїхъ: повага для мене то єсть. Вирочимъ если бы съ кто случайно єть Англія, Франція або другого цивілізованого краю, такъ и пр. нинѣ въ галерії, нашему собранию присмотрѣть и вимавъ нашими обрадамъ, стиснувъ би раменами въ усмѣхомъ. Справовадитель видається краївимъ чиправдѣмъ въ правдѣ справѣ, котрой не знає, хотъ дуже совѣтство трудивса, наївно не може за себе ручити, що не здѣльавъ мимоволѣ ошибки. А предѣс мимо доброго слуху всіхъ чуті не могу. Вирочимъ будьте увѣреній, що и тутъ нѣкого не оскорблюю и признаю отверто, що справовадитель, хотъ дуже совѣтство трудивса, наївно не може за себе ручити, що не здѣльавъ мимоволѣ ошибки. А предѣс вирифіковавъ соймъ уже виборъ, котрый толькъ однімъ голосомъ надъ абсолютну бльшостъ мавъ бути по справданню видаєла переведентъ. Чи годиться такъ поступати? Нинѣ не хочемо признати непогрѣшими вишишимъ властямъ бѣль референта видаєла кр., а тутъ признамо непогрѣшими смѣло, хотъ безъ всякого застосування: видаєль кр. скажавъ, и такъ єсть, „бо такъ мусить бути.“ Истинно говорю вамъ панове на серію, що мене уже на первому засѣданнію пуста гадка збирала, и если були серіозно не трактававъ кождою справи въ соймѣ кр., бувъ бимъ уже внесиши, щоби справовадителя видаєла кр. увільнити бѣль чиправдѣмъ въ правдѣ справѣ, котрой не знає, хотъ дуже сов

тания того справоуданя и вѣдъ выборы en bloc
справдити, бо така робота, якой власне присмо-
трююся, на иѣщо не придастсѧ. Хочу одно-
ко жъ на серію тую справу трактовати и хочу,
щѣбы я и другій совѣтнїй послы знали, якъ
голосувати мають.

Почтенный референтъ самъ менѣ передъ
засѣданьемъ поуфно сказавъ: Dajcie срокобѣ
тум згравомъ, опе піе рошода, тylko dražnię
Połonię. Я на тое не пристаю, бо я съ мо-
имъ успособленьемъ неспособный кого небудь
дразнити, и не маю свойства того, абы когось
або себе дражнити; я трактую кожду рѣчъ
съ розвагою и зимною кровію. Тое посвѣд-
чить совѣстно и нашъ маршалъ и цѣлый
соймъ... Свѣдчиться могу такожъ тыми, котрѣ
мене близше знаютъ, чи я кого дразнити хо-
тѣвъ, чи я вообще до того способный. При-
ступаю теперь до рѣчи.

Мы все о томъ добре знаемъ, якъ наша
цѣла журналистика, а именно польска, зачавши
отъ Кракова до Черновиць, а навѣть по-за Вѣ-
денъ, приняла той голосъ: кандидатура старо-
стовъ. Отсылаю затымъ всѣхъ, котрій о томъ
уже забули, до газетъ въ мѣсяця цвѣтня и мая.
Не хочу тымъ господинамъ старостамъ убли-
жати. Староста есть звязанный, бнъ прецѣ переконанія
свого ясно сказать не може, хотя ему
уставы того права не перечать. Тымъ бѣльше
повиненъ староста, котрый кандидує, о чѣмъ
цѣлый свѣтъ добре знаетъ, принаймѣй засло-
нитися, а не такъ явно выступати, бо таке
явне выступованье есть дуже а дуже збли-
жене до терроризму, бо прецѣнь дѣбре знаемъ,
якій респектъ нашї сельскї выборцѣ мають
передъ старостами, яко найвысшими политич-
ными урядниками, яко репрезентантами прави-
тельства. Буду мавъ способність высокой па-
латѣ докотрѣ факта подности, и менѣ здаєся,
що згодимося, бо я васъ, мои господинове, пе-
реконаю, и вы во мною голосувати мусите.
Гдокотрѣ послы поуфно намъ говорять а га-
зеты польскї явно пишуть: „Овва! перекуп-
ство и агитациі то суть лише байки, дробницѣ,
то завше и веюды трафляються, и въ Англіи, и
на Уграхъ такї рѣчи дѣлются...“ Тымъ ча-
сомъ въ Англіи инакше дѣяся, тамъ иной

Конецъ буде.)

ДОНИСИ.

Зъ Калуша.

(Громадска господарка.) Въ Калуши пропринація належить въ половинѣ до мѣста а въ половинѣ до камери. Отъ непамятныхъ часобъ були обѣ половины въ жидовской арендѣ, — доперва передъ трема роками удалось було переважаючої христіянської части ради мѣсекои ухвалити — взяти пропринацію (мѣску и камеральну половину) на шесть лѣтъ въ власний громадскій зарядъ. Половину камеральну взяли въ аренду за 2.500 зр., за таку саму цѣну, якъ платили жиды. И якъ же жь громада на тѣмъ вийшла? Ото, помимо жидовскихъ збытковъ и безнастанного перемытництва, помимо пожару знищившого будынокъ пропринаційный, помимо четырократныхъ переносинъ въ однѣмъ роцѣ, — мала громада, по сплатѣ камеръ 2500 зр. и всѣхъ выдатковъ на службу пропринаційну, ще 8000 зр. чистого доходу въ однѣмъ роцѣ, отже о 5 500 зр. больше, якъ коли выпускала въ аренду жидамъ. Господарка була добра; рада мѣска була выбрала господарну комисію пропринаційну, а тая выбрала зъ помѣжъ себе ассесора п. Мелетія Теницкого контролльоромъ. Але Теницкій бувъ солею въ оцѣ якъ жидамъ пропинаторамъ, такъ и тымъ христіянамъ, що то мали свои невидимій на лицитациі проценты.. Жиды и ихъ поплечники надѣлювали процентами почали интригувати, доносити — и заразъ въ першомъ роцѣ було зъ сторони власти повѣтової 5 ликвидаторій, подкупникій, а звѣдникій.

Я бы ся може ограничивъ на наведеню фактôвъ безъ именъ, але зновъ мой крайнъ въ подъ Городенки (гр. Голевскій — *Пр. ре-дакції*) важадає, щобы мъ давъ факта. Треба отже дати сатисфакцію, може бути, що тыхъ фактôвъ буде за много, може бути, що мы ихъ позбираємо і подамо ін' tempo, але здаємо дацій великихъ, а дробонькихъ безъ мъры. Але господарка подъ контролею п. Теницкого була все порядна, безъ докору.

ихъ позовирамо и подамо іn tempo crescendo, такъ що може кому и не сподобаються, бо буде ихъ ажъ надто. Але фактъ фактомъ, правда правою, и для того перепросити мушу, если за довго говорити буду.

На першомъ заѣданю я захадавъ, щобы справдженье выборовъ отрочити, абы вп. послы по крайней мѣрѣ могли знати, якъ мають голосувати. Вчера сь п. Романчукомъ ставилисьмо жаданье не только призвите и скромне, але и покорне, щобы выдѣль кр. звягъ заквестіонований выборы до себе назадъ, захадавъ информаціи, на подставѣ которыхъ дмогъ бы може скавати: то прецѣнь пошло за далеко, такъ бути не повинно, и якимъ нѣ будь дѣломъ хоть на будуще такимъ сквернымъ

агитациемъ конецъ положивъ.
Выдѣлъ краевый того не хотѣвъ, сеймъ
не хотѣвъ; а если бы було такъ ухвалено,
якъ мы жадали, то бысъмо були теперь ска-
заны: понеже и тая пропава за тихъ дніи не
рошила краевство. Кончиться неуважомъ вже
третій рокъ, а въ пропинаціи не було нѣякої
контролѣ анѣ ликвидациіи!...

г-горіи належить, не хотемо ви тыкати, отда-
мо и тую справу выдѣлови кр. до близшого
изслѣдованя, а то въ надѣи, що, трактующи
дѣло предметово, самъ выдѣлъ бувъ бы конецъ
положивъ такимъ сквернымъ дѣламъ. А въ
скаваного ясно слѣдує, що нѣ я нѣ мои прия-
телъ не хотѣли дражнити, а если я нынѣш-
ною мою бесѣдою выклікавъ яке роздражне-
нѣ, то не я виненъ, только выдѣлъ кр. и
гоймъ, бо не хотѣли моихъ скромныхъ жела-
ній выслушати. Мои панове, такожь не треба
вамъ забувати, бо всѣмъ есть добре вѣдомо,
що звычайно намъ закидасте, що цѣла наша
тактика опирається только на негації а на нѣ-
чѣмъ позитивномъ. Мы ажъ за надто много
позитивнихъ желаній и просьбъ вамъ подали.
и объявили не одно, которое не можна легко
трактовати. Всѣ знаютъ, що на такъ званімъ
народнѣмъ собранію або вѣчу, на которому
було до 10.000 участниковъ, членовъ, а тіи
не були ковбасами и грбшми перекупленій вы-
борцѣ, але люде честнї, ширі патріоты, ма-
еткомъ и становискомъ независимї, которымъ
анѣ снилося ненависть и негоду сїяти, що
було выразно заманифестовано, только скромно
и поважно, въ правнїй формѣ и дорозѣ пред-
ложений були певнї желання и требования, надъ
котрими не можна нѣкому до порядку днев-
ного перейти. Тамъ були заявленї нашї пози-
тивнїй желанія, и для того не має нѣкто права
скавати, що на негації опираємося а нѣчого
позитивного не желаємо. Наша ситуація есть
дѣйстно смутна. Я и вѣроятно всѣ мы знаємо.
що мы були, єсмо и будемо лъяльни и широ
привязанї до краю, що мы опираємося и опи-
ралися все на нашомъ бѣднѣмъ но честнѣмъ
народѣ и старалися ему помочї. Що мы були
лъяльни, знає и історія. Якими однакожъ дѣ-
лами сталося, що нынѣ уважаютъ насъ за не-
приятелѣвъ краю и за найнебезпечнѣйшій еле-
ментъ въ монархїи австрійской, — истинно
того не знаю, але гадаю, що черезъ наведеные
факт旎въ рѣчъ пояснится и въ конци, якъ
каже пословиця, *gutta cavat lapidem*, и твердо
скаменѣле серце даетесь змягчити, и свѣтъ
признасть намъ правду и справедливость, ко-

вычайно буває, и напоѣ, за що платить пропинаціи посля угоды 60—80 зр. рѣчно. Дня 27
чин. мѣсяця заказали ему письменно продажъ
напоѣвъ за мниме перемытництво (?!). Старо-
ство ще не перевело слѣдства, а ты, христі-
нській купче, терпи не знати за що, хочъ
затиши и пропинаціи и 8 зр. 40 кр. податку
заробкового! А жиды-склопарѣ не платять
платъ пропинаційныхъ а податку заробкового
иши 3 зр. 15 кр., а шинкують себѣ рѣвно-
къ шинкарѣ. Где тутъ правда?

Додатокъ комунальный отъ горячихъ на-
боевъ въ Калуши приносивъ давнѣйше 6000
р. рѣчно, а теперь жидовска рада выаренду-
ала гуртомъ за 500 зр. рѣчно! *Калушанинъ.*

Открыть читальнъ въ Старомъ мѣстѣ.

На оповѣщеный въ часописяхъ день откры-
я читальни въ Старомъ-мѣстѣ явился 17 свяще-
никовъ, а именно: Викг. Нероновичъ (съ дочкою),
Геоф. Калужняцкій (съ женою), крыл. и дек. Мих.
Волошиньскій, Георг. Гладиловичъ зъ Хирова.
Модестъ Лободичъ и Леонт. Осмѣловскій зъ Да-
зрова, дек. Левъ Ясеницкій зъ Старои-соли, Ив.
Бриттанъ зъ Торчиновичъ, Сев. Турчмановичъ зъ
Нанчѣлки, Мих. Брыкъ зъ Бѣлича, Ал. Полян-
скій (съ женою) зъ Тисовицѣ, Алекс. Уляницкій
зъ Лѣнины, Зин. Паславскій зъ Туря, Мих. Ваць-
къ Лужка, Л. Боднарь зъ Стрѣльбичъ и Т. Ко-
стишинъ зъ Сушицѣ. Съ священниками прабуло
колько наций селянъ и брали живу участъ въ
цѣломъ торжествѣ.

Рано отправили священики богослуженье. Цѣла церковь була ярко освѣтлена; братство молодече и цехи выступили въ цѣлой пышнотѣ. Спѣваки мѣщане сидѣвали на хорахъ. Въ церкви були мѣщане, пріѣзжій селяне и по троха свѣтской интелигенціи. По службѣ божій разошлись всѣ на перекуску.

О 2-гôй год. по полудни зачався збръ. Домъ
прибрано зъ надвору яличками, а въ серединѣ
вѣнцами зъ ялины и дубины. На довгомъ столѣ,
вастеленомъ зеленымъ сукномъ, зложено статутъ
затверженыи ц. к. намѣстництвомъ, порядокъ
дневный збору, наспѣвшій телеграмы привѣти,
зпись членовъ основателѣвъ и книжки выданя то-

вариствъ „Просвѣты“ и „им. Качковскаго“. Яви-
лися всѣ священики и прочій гостѣ. Зборъ от-
крылъ мѣсцевый парохъ о. Ильницкій. Вказавши
на упадокъ нашего мѣщанства, а зростъ жидовъ,
заохотивъ збранныхъ до просвѣты. Потомъ о. Не-
роновичъ отчитавъ списъ членовъ основательвъ и
возвавъ всѣхъ присутныхъ, чтобы вписалися въ
члены. Вписались заразъ священики, емер. учи-

тель Григ. Кмитъ съ Кобла и селяне: Мих. Я-
никъ и Стеф. Палькевичъ зъ Страшевичъ и Дм.
Ковальчукъ зъ Торчиновичъ. Вписано 34 чле-
нівъ а разомъ съ основателями 64; есть надѣя-
юща се число значно зросте. Опосля выбрано
выдѣль: о. Ильницкого (предсѣд.), п. Бараповско-
го (секр.), Григ. Волосянскаго (касіеръ), Григ.

Сенету и Льва Федоровича; заступниками: Ивану Вовчика и Дм. Добрянського. Потомъ на внесение о. Калужняцкого збръ ухваливъ одноголосно, чтобы читальня вписалась въ члены тов. „Пропросвѣты“ и „им. Качковскаго“. О. Нероновичъ въдовшой промовѣ поднѣсь заслугу комитету, занимающагося основаньемъ читальнѣй, тои „розсадницѣ просвѣты народной въ мѣстѣ и околици“ и заявивъ свою особенную радость зъ того, что почутие потребы читальнѣй вышло отъ самыхъ мѣщанъ. О. Калужняцкій поручавъ зборови заложене недавно товариство „Народна Торговля“ и заохочувавъ зѣбранныхъ численно приступати до него. Дальше мысль подняту о. Калужняцкимъ продов-

Дальше мысль подняту о. Калужницикимъ продов-
жавъ о. Нероновичъ. По отчтанию привѣгныхъ
телеграмъ слѣдувавъ отчигъ и. Ив. Волосяньского
„про рускій народній пѣснѣ“. По отчигѣ всѣ за-
спѣвали хоромъ „Миръ вамъ братя“, а нѣдѣль ко-
нецъ „Щастіе намъ Боже“. Всѣ опустили збротъ
съ одушевленьемъ и съ надѣю на лучшу буду-
чность руского народа.

Соймъ краевый.

Два послѣднія засѣданія соймовій за падто
характеристичній зо взгляду на отношенія польско-
рускій, якъ щобы о нихъ вспомнити лишь коль-
кома словами. Верифікація выборовъ Онишкевича
и дра Искрицкого доказуютъ ясно, якъ шляхтоцкі
Польща относится и каждой хвилѣ готова отно-
ситися до Русиновъ хочьбы навѣтъ и такихъ
котрымъ вже нѣякъ не може закинути, що нале-
жать до рекомо „ворожого краези сторонництва“
Слѣдній засѣданія соймовій доказуютъ аже
надто ясно, чого Русинамъ отъ Поляковъ дожи-
дати. Се вправдѣ знали Русины вже давно, але
мимо того все ще сподѣвались, що чей Поляки
вразумляться. Показують инакше: щобъ добитви

у Поляковъ признания, не вольно вже Русинамъ явно признаватись до своей народной вдев, а хи- ба лишь статися „рогоадпуші“ а la Гольденса або рабами а la о. Титъ Ковальскій. Выборъ дра Огоповскаго унезажненый мимо того, що право належавбыся ему мандатъ посольскій, та що сынъ Руси; надъ выборомъ знову дра Иекрац- кого отбулася верификациація, хочъ властиво стала безпредметовою, бо посолъ зложивъ мандатъ. Въ одноть и въ друготь случаю отогралася комедія, котра однакожъ о одинъ досвѣдъ больше получила Русиновъ, якъ маютъ на будучностъ постулатъ О верификациї выборівъ.

О верификації выборовъ дра Искрицкого скажемъ
низше. Ту лишь наведемо дословно бесѣду о. Гата
Ковальского, чтобы нашимъ читателямъ подать
образецъ краснорѣчивости сего посла зъ царског
съда дра Антоневича, который съ острою крити-
кой выступивъ противъ старостовъ. О. Ковальский
такъ розпочавъ: „Я голосувавъ за о. Скуль-
скимъ въ тойъ пересвѣдченіи

скимъ въ тѣмъ пересвѣдченю, що факты иныхъ наведеній, суть правдивы. Але по бесѣдѣ послѣднаго посла п. Антоневича зиѣнивъ я гдекотри навѣвъ факты, що староста провадить вѣбы акуль дѣся всюды, такъ дѣся у насъ. Але бестѣдникъ цѣлу нужду зваливъ на Поляковъ (П. Антоневичъ Где тамъ!) Панове! я Русинъ выбранный Подданими, бажаю добра рѣдного краю, и не голословъ! Можна побачити мое серце. Подивѣтесь тамъ, где я бувъ рускимъ душпастыремъ, подивѣтесь, чи тамъ не панує згода, братня милость (Браво и оплески зъ польской стороны). Панове! не да вишодобы. Менѣ все одно, чи Полякъ, чи Русинъ, то м旤й братъ по крови. (Браво!) И я маю то переконанье, що нашъ бѣдный хлопъ рускій живитъ то саме учутье. Може бути, не всюда

Поляки ворожо съ нами обходятся, не всюда, где
суть выятки, и може ихъ много. Але хиба я та-
кій бѣдныи, нещасливый, панове, що я въ такіхъ
месцяхъ перебуваю и зъ одного до другого не-
реселяюся, где згода була, есть и правошодобно
буде. (Браво!) Коли я тутъ ъхавъ черезъ дав-
нійшии мои парафіи, якъ хлопы довѣдалися, що
паны менѣ дали мандатъ посолскій, то прошу,
панове, ишлѣтъ, спытайтесь ихъ! Они живутъ!
живутъ тѣ сермяги и сердаки, підъ котрыми го-
ряче серце бье. Але они казали менѣ: „Огче, вы
їдете на соймъ, але мы не бажаемо внакше,
лишь абысьте тамъ такъ казали, якъ нась бѣ
20 лѣтъ учите, абы такъ було всюды, якъ у
насъ. Правду кажѣтъ, все правду!“ Коли менѣ
руский хлопы такъ казали, позвольте панове, (бе-
сѣдникъ звертається до пословъ рускихъ), то я

Бесѣдникъ звергася до пословъ русскихъ), що я тѣ-
ко жъ такъ задивляюся на нѣкогрѣ живо мене об-
ходячій гадки, а вменно, котрѣ живо мене обхо-
дятъ. То може не належить до рѣчи, але я ту
маю тысячу русскихъ душъ за собою въ Спасовѣ
и Передѣдтичахъ, котрї (голосы русскихъ по-
словъ: До рѣчи!) со мною соглашаются (пп. Ро-
манчукъ и Сѣчиньскій: А чому тѣ душѣ васть не
выбрали посломъ, але паны? — Бесѣдникъ: Що?
— Пос. Антоневичъ: Чому васть не выбрали? —
Бесѣдникъ зиѣшаный говоритъ дальше: А таїмъ

Весьдникъ зиьшаныи говоритьъ дальше:) А теперь до выборовъ. Позвольте, бымъ колька ще словъ сказавъ. Кто ставитъ ясну программу милости и згоды, не потребуетъ довгихъ словъ! (Голоса брава.) Русинъ! вы его не сотворили, авѣ Полки, авѣ Нѣмцѣ, авѣ Стадіоны, авѣ нѣяко великаны того свѣта. Его Богъ сотворивъ. Русинъ будь, есть и буде правый, щарый братъ зарвно Ляха и Чеха, якъ и кождого Славянина (Брава!)

и въ тѣмъ стремленю, хотяй то не належать до
рѣчи, я скажавъ ясно мою гадку. Я знаю ста-
росту — и то есть фактъ — до котрого прішовъ
хлопъ, котрый не зналъ, якъ голосувати, такъ
якъ я прішовши першій разъ до сойму, не зналъ
емъ, якъ обознаться. Отже той хлопъ вытащъ
старосты, на кого мае голосувати. А староста:
Я тебѣ кажу: на того и на того, и назвавъ ста-
роста имя и назвище. Той фактъ знаю, и вѣтъ
треба, то скажу, где то було“. (Брава и оплеоки).
Послѣдній слова относивъ о. Ков. до выбору и.
Антоневича въ Стр自救. Якъ самій Шоляки глядѣть
на о. Ковальского, досыть навести, що скажуть,
смѣючись, одинъ польскій посолъ до другого:
„Przed laty juž zasiadał w tym sejmie rodowu-
ks. Zawadowski!“ Не завидуемо о Ковальскому!

XII засѣданіе дня 6 I жовтня 1883.

Зъ петицій цѣкавѣйши внесено слѣдущіе:
Громада Избы о запомогу на реставрацію церкви; громада караитска въ Галичія на реставрацію святилищъ; комитетъ церковный въ Дрогобичѣ о запомогу на реставрацію церкви; комитетъ „wydawnictwa dziełek ludowych“ о субвенцію; гром. Рогатынъ о будову дороги зъ Рогатына до Ходорова; Тов. для оцѣки и розвою горицтвъ и промыслу нафтowego о приписы при впроваджуваню заграничной нафты до Австрії; громада І. бертынъ о Фондѣ на будову дороги зъ Обертина до Коршовиць; Бурса имени Крашевскаго въ Станиславовѣ о субвенцію; справозданье выдѣлу въ справѣ рольничои школы пъ Дублянахъ, въ котрому выдѣлъ краевый жадає 8000 зр. на будову высшои школы, отослано до консисторії генералтарства краевого. Опосля мотивувавъ пос. Моруновичъ съє внесеніе въ справѣ трафикъ томп. Під часъ того входить пос. еп. Дунаевскій, въ котрому шляхта спѣшать его витати, а бессѣдникъ пановѣ шляхта спѣшать его витати, а бессѣдникъ нѣкто не слухає. При сѣй способности годъ не окажати, що шляхтичъ занадто ровнодушно трактують справы и при выплатахъ дієть певно не винагу. Дуже такои ровнодушности, якъ на нарадахъ, дуже много збес, що при голосованю на вѣль во зборахъ

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

— Зъ Рогатынського пишуть намъ: Въ селѣ Беньковицяхъ скончавшъ на дніяхъ звѣстній нашъ патріотъ артистъ — рѣзбаръ и. Николай Задорожный красный иконостасъ. Цѣлостъ иконостаса отгналися естествою, а поодинокія части добре выѣбненіи. Въ цѣлѣй роботѣ добавичата зручность и легкость въ провадженію золота, за что належится артистови поясне признанье. П. Ник. Задорожный перебуває теперъ въ Кобыловолокахъ, где ставить колосальныи иконостасъ.

(—) Найменше супружество въ отношенію до людности выказуе Швеція, Шкотія и Швейцарія. Цѣлѣй послѣдніхъ обчисленіе припадає въ Швейцаріи на 100 дорослыхъ мужчинъ 49 женатыхъ, а на 100 дорослыхъ женщинъ 38 замужныхъ. Притомъ вѣдь нема столько розводовъ и столько разведеній, якъ въ Швейцарії. До того причинаются мѣшани подружка католиковъ съ протестантами, взгляды религійній, котрій разъединяютъ супруговъ въ часіи подружка головно по причинѣ выходзія дѣтей. Розводы получаю далеко частѣше въ класахъ низшихъ, якъ вышихъ, прошибленыхъ, где противно, уважаю розводъ ганіюю и понижаетъ разведеній передъ людьми до того степени, що ихъ навѣть выключаютъ изъ товариствъ. По Швейцарії есть найбѣльше розводовъ въ Саксонії, але найбѣльше въ цѣлѣй Европѣ розводятся людей въ Берлинѣ, а то въ причинахъ злыхъ обычай и неморальностей. Після статистичнихъ чиселъ заключено въ р. 1781 въ Швейцарії супружество 1.171, а поданъ о розводѣ виплынуло 946. Але той рѣкъ бувъ найгоршімъ въ лѣтописяхъ Союза швейцарскаго такъ підъ взглядомъ розводовъ, якъ и підъ взглядомъ споровъ религійныхъ межи католиками и протестантами. Въ р. 1880 заключено супружество 1.069, а справа розводовъ было 865. Після дать въ р. 1881 укладали розводы такъ; тамъ где мужъ и жена обое католики, було розводъ лишь 0·7 на сто; мужъ и жена протестантъ, 2·8 на сто; мужъ католикъ, жена протестантка 3·2 на сто; мужъ протестантъ, жена католичка 4·5 на сто. Бюро статистичне додає зъ своїхъ сторонахъ увагу, що головною причиною такого стану есть скорбь, съ якою законодавство швейцарске даетъ розводы. Дуже много супружествъ заключається въ станицахъ низшихъ лишь для пробы. Зарученій говорятъ себѣ супокойно зъ горы, що по роцѣ разведутся, если ихъ „характеры не будуть съ собою згдні“.

— Два педагоги пооварили и въ роздражненію оказали себѣ такій деликатній коміламентъ:

— Яку грубу книгу можна випечатати о тѣмъ, чого ви не знаєте!

— А яку тонененку брошурку о тѣмъ, що ви знаєте!

— Видѣль читальній въ Старемъ складає прилюдну подаку и. професорамъ: Нат. Вахнянови, Ол. Барвіньковому и Рудницкому за ширі, теплі слова, висказани на загальніхъ зборахъ, даљше о. Барвіньковому и олівному хорови співаковѣ зъ Токівъ, що не щадили трудовъ, щобъ звелічити нашъ празникъ, въ концѣ п. Володимира Качалѣ за щедрый даръ 10 зп., на устроєніе чатальї. Пріймѣть, Всеостоїнії Панове, наше сердечне широ-руське спаси Богъ! — Въ Старомъ 20. вересня 1883. Ст. Коблянський, голова; Григ. Білікъ, видѣловий.

— Незвѣстній датель приславъ для бѣдніхъ учениковъ рускої гімназії 1 зп., для буровъ въ Стрію 1 зп., въ Станиславовѣ 1 зп., въ Бережанахъ 50 кр., въ Тернополі 50 кр.

Вѣсти спархіальни.

Зъ АЕпархії Львівскої.

Въ пропозицію принятій I на кап. Маріямъ поль. 1. Вас. Мотюкъ сотр. зъ Тысменицї, 2. Теоф. Яворовскій зъ Бурштина. П. на Палагицѣ, дек. товмацкого: 1. Ант. Волянський зъ Милювії, 2. Мих. Мысулъ съ Руссова, 3. Ром. Крыжановскій зъ Дрищева; 4. Дометій Бородайкевичъ зъ Станкевець, 5. Дезид. Шуровскій зъ Бокова, 6. Ів. Обушевичъ зъ Пацькова, 7. Порф. Ступницький зъ Томача, 8. Алекс. Гарасевичъ зъ Каменюкъ, 9. Андр. Сумикъ зъ Микуличина, 10. Теоф. Яворовскій зъ Бурштина.

На конкурсѣ розисаній: 1. пар. П. Поднѣстровськимъ, дек. ходорівскаго, над. прив. до 30 листопада; 2. пар. Е. Білобожиниць, дек. чортківскаго, над. прив. до 30 л. листопада 1883.

Зъ Епархії Переяславской.

До каноничної інституції завѣзаний оо.: 1) Теоф. Левицкій на капел. Стрѣлки дек. старо-самбірскаго; 2) Ник. Боберскій на парохію Злоцькій дек. мушинського.

До гр. к. духовної семінарії во Львовѣ припинятій: на 1. рѣкѣ 1. Анд. Борисевичъ, 2. Сильв. Витошинський, 3. Володим. Гукевичъ, 4. Ів. Гимнірасевичъ, 5. Юл. Дуркотъ, 6. Петро Княжилскій, 7. Романъ Кордасевичъ, 8. Левт Левицкій, 9. Богданъ Ломницкій, 10. Северинъ Метелла, 11. Сим. Чичиловичъ, 12. Захартъ Барновскій, 13. Волод. Бачинський, 14. Ник. Була, 15. Альбинъ Добрянський, 16. Ів. Гордышевскій, 17. Вол. Козальський, 18. Алец. Лебедовичъ, 19. Йосифъ Левицкій, 20. Іос. Михальчукъ, 21. Ів. Савчинъ, 22. Мих. Сапрунъ, 23. Мих. Шатинський, 24. Ант. Слонівський, 25. Волод. Ясеніцький, 26. Ник. Котецкій. — На II рѣкѣ 1. Брониславъ Давидовичъ, 2. Юл. Кульматицький, 3. Мих. Сливинський, 4. Волод. Хомацький.

Цертифікатъ получили: 1. Ник. Билинський, 2. Людвікъ Галечко, 3. Ігн. Калужняцький, 4. Волод. Левицкій, 5. Ів. Полянський, 6. Максимъ Хомицький.

Введеній въ завѣдательство парохію Лютовиска о. Іоанъ Рыбачевскій.

Выдавець и редакторъ: Антонъ Горбачевскій.

НАУКА, ШИКУА И ЛІТЕРАТУРА.

(+) Справованіе Дирекціи ц. а. академічної (русскої) гімназії во Львовѣ печатається въ друкарні тов. им. Шевченка. Въ частіи наукової має бути умѣщена нова історична праця молодого историка и. Корнія Заклинского о вношенніяхъ козаковъ съ Шевченкомъ и Семигородомъ.

(+) Руско-інгерманського Словаря проф. Евг. Желіховскаго печатається 7-мий выпускъ и вийде сего мѣсяця.

— Дръ Владиславъ Ясинський, одинъ зъ найлѣпшихъ лѣкарівъ въ Львовѣ, выдавъ тендеръ для „Нельківки“ дуже важну книжку підъ заголовкомъ: „Poradnik w chorobach i Prewodniki do uzdrowisk“. Сеся книжка есть для кожного великихъ приданію, а позаякъ въ мовѣ рускїй нема подобного твору, то годилобся справдѣ, щобъ съ нею познакомилися такоже наші земляки, хотячъ збереги свое здоровье отъ якого-небудь зицмаганія, и бажаючій дбнатися про рациональну методу лѣченія недугъ. Книжка цѣла, оббімаючи 96 + 132 сторінъ, дѣлится на двѣ часті; въ першій часті пише авторъ про климатичній ібесценості для недужнихъ, про купелі въ рѣчі и ваннѣ, про води минеральній и т. і. въ другій же часті правляє про недуги и способи лѣченія тихъже. Зъ причини же, що дѣло се писано стилемъ дуже легкимъ и займаючимъ, читаються поодинокі статі съ интересомъ великимъ. Именно розіпава про сухоту есть велики цінній набуткомъ для терапії и руководствомъ въ лѣченію тяжкої тоні недуги, котрій дръ Ясинський есть спеціалістъ перворяднимъ. Цѣна книжки 1 зп. 50 кр., а набутія можна си въ друкарні Вайдовичевої (давніше Перембы).

Переписка Редакції и Администрації.

Вп. о. П. К. въ Дмитровѣ. Дня 29 червня получили мы 3 зп., а въ жовтні 3 зп., отже до 31 грудня 1883 все уплачено. — Вп. о. П. К. въ Новомъ селі. Мы Вашою отповѣді „Dziennik-owi Polsk-omu“ не мѣстимо, бо занялабы дуже богато дорогої нами и нашими читателями мѣсяця. Въ польскихъ газетахъ напастей на Русиновѣ такъ благо, а вѣтъ такъ безъосновній и тенденційний, що нынѣ вѣдько въ нихъ не може вѣрити, а Руцинъ, на котрого они мѣстять клевети, вже тымъ самимъ мусить бути добрымъ Русиномъ, сблею въ оцѣ польськимъ шовинистамъ. Мы уважаємо и додіє въ „Dz. R.“ (въ ч. 191 с. р.) вимѣршу проти вѣсті клеветою якогось неірзіального Ваць шовиниста, и для того уважаємо, що не стратитъ зовѣсъ на тѣмъ Ваша честь, коли клевета буде помінена мовччи.

Въ великой сали „Народного Дому“.

РУСКІЙ НАРОДНИЙ ТЕАТРЪ
підъ зарядомъ И. Біберовича и И. Гриневецкого.

Відъ Второкъ 27 вересня (9 жовт.) 1883.

ЩО НАСЬ ГУВІТЬ

народна мелодрама въ 5 акт. Т. Ш., музика В. Матюка

Актъ I. Поворотъ. II. Намова. III. Громы спадають. IV.

Кара Божа. V. Шастіе заблъсло. (Режисеръ И. Гриневецкий.)

Особы:

Танасъ Нагбринъ	О. Осиповичъ
Гафія, его жѣнка	А. Таньска
Оля, ихъ донька	П. Попелева
Василь, парубокъ	П. Каринський
Тымко, капраль	І. Гриневецкий
Прокійтъ, горбішній вйтъ	Л. Плевинський
Скорицкій, писаръ	В. Площевскій
Михаїлъ Штудерінъ, присяжный	І. Попель
Гершъ, арендаръ	С. Стефуракъ
Антона парубки	Е. Новицкій
Ізабель	І. Підлізецькій
Ірина	М. Котовичъ
Марія	І. Біберовичева
Мокрица	І. Стефуракова
Дѣвчата, парубки, селяне	І. Лупка

Дѣвчата, парубки, селяне. — Дѣсять въ бережанському селѣ.

Цѣни мѣсяцъ: Фальц 1 зп., крѣло въ першихъ V-ти рядахъ 80 кр., въ дальнихъ рядахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партерь 25 кр., галерѣ 20 кр.

Билетъ дѣстати можна въ торговії п. Димета въ линці, и въ комнатахъ товариства „Руска Бесѣда“, улица Скарбовска Ч. 2, а вечоромъ отъ години 5-тої при касѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7-мой.

ПОДЯКА.

Минувшого мѣсяця похоронили мы Добродія и Голову родини нашої о. Льва Полѣвого зъ Годоренки, при численній участі почитателівъ Єго и знакомыхъ. Хочъ се намъ звѣтно, що присутствість на тихъ похоронахъ такъ многихъ І. Т. особѣ, належить приспіти симпатії и правдивому почитанню великихъ свойствъ Покойного, то все таки вимѣнямъ себѣ за важкій обовязокъ освідчити прилюдно нашу відчайності всѣмъ тымъ благороднимъ серцямъ. Особливо складаєши щиру подяку Вп. священству городенського деканата ста настоятелемъ Вп. о. Айтальемъ Кобриньскимъ; —

Вп. о. Книгвицькому зъ Залѣщикъ; Вп. крыл. и пароху брм. и Вп. пар. лат. обр. въ Городенцѣ — за бѣгавши св. Литургії и похороннихъ моленій; кромѣ сего Вп. о. совѣтникомъ Балицькому зъ Поточискъ и Вп. о. Романомъ Литвиновичеви зъ Серадинець за посмертній слова.

Зарбно дакуємо сердечно Вп. выдѣламъ ради поїтвової и громадской городенської и всѣмъ

Вп. особамъ зложившимъ вѣць на домовинѣ Поганої — немине якъ и Вп. парохіянамъ и прочимъ учасникамъ похоронного походу Спаси Богъ!

Родина Покойного.

Взываю п. Ленкавського, правника, що схотѣвъ въ добре звѣстній ему спрати якъ письмо, скорше бачитися зо мною, або подати менѣ свою адресу. Евгеній Олесницький, ул. Хорущини ч. 2.

БАНКЪ КРАЕВЫЙ

Королевства Галичини и Володимири съ Великимъ княжествомъ Краковскимъ

подав до публичної вѣдомости, що въ своїхъ банківськихъ отдѣлкахъ залагоджує слідуючій чинності:

1. Скупованіе векселівъ, заосмотреніхъ бодай двома підписами, узваними за добрій черезъ комітетъ цензоровъ, платніхъ не позніїше, якъ въ 130 днівъ бѣдь даты представлення до ескону.

Ескону вѣдь бѣдь ста мѣсячно. окремо бѣгучуеся бѣдь кожного векселю 90-ти днівого провизію чверть бѣдь тисяча, бѣдь векселівъ съ довічною резервомъ, призначеною виключно на покриванье стратъ, могучихъ вийти зъ операції скупованія векселівъ.

2. Удѣлювань пожичокъ на речинцѣ на заставу паперовъ публичніхъ;

3. Удѣлювань пожичокъ на речинцѣ на вѣдомої паперовъ публичніхъ;

4. Принимань публичніхъ паперовъ варостей до переховання.

а) паперовъ публичніхъ або іншихъ варостей грошевихъ за кожде піврѣчье;

б) документовъ, обнімаючихъ низше 10 документівъ, по 50 центовъ піврѣчно въ гори.

Убѣгшій купонъ бѣдь депозитовъ